Republika Srbija
VRHOVNI SUD
Kzz 1043/2024
28.01.2025. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud, u veću sastavljenom od sudija: Tatjane Vuković, predsednika veća, Gordane Kojić, Slobodana Velisavljević, Svetlane Tomić Jokić i Dijane Janković, članova veća, sa savetnikom Marijom Ribarić, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Vladimira Mihailovića i dr, zbog krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika i dr, odlučujući o zahtevima za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Aleksandre Zlatić i branilaca okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokata Ivice Vuković i advokata Viktora Gostiljca, podnetim protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu 18K. br. 1541/21 od 20.03.2023. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1-1178/23 od 09.04.2024. godine, u sednici veća održanoj dana 28.01.2025. godine, jednoglasno je doneo

P R E S U D U

ODBIJAJU SE, kao neosnovani, zahtevi za zaštitu zakonitosti podneti protiv pravnosnažnih presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu 18K. br. 1541/21 od 20.03.2023. godine i Apelacionog suda u Beogradu Kž1-1178/23 od 09.04.2024. godine i to: branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Aleksandre Zlatić u odnosu na povredu zakona iz člana 439. tačka 1) i 2) i člana 438. stav 1. tačka 7) i tačka 10) u vezi člana 453. Zakonika o krivičnom postupku, i zahtevi za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokata Ivice Vuković i advokata Viktora Gostiljca, zbog povrede zakona iz člana 438. stav 2. tačka 1) Zakonika o krivičnom postupku i člana 439. tačka 1) Zakonika o krivičnom postupku, dok se u preostalom delu podneti zahtevi za zaštitu zakonitosti ODBACUJU.

O b r a z l o ž e nj e

Presudom Drugog osnovnog suda u Beogradu 18K. br. 1541/21 od 20.03.2023. godine, oglašeni su krivim okrivljeni Dragoljub Simonović, Vladimir Mihailović, AA i Aleksandar Marinković, i to, okrivljeni Dragoljub Simonović, okrivljeni Vladimir Mihailović i okrivljeni AA da su izvršili po jedno krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti podstrekavanjem iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, a okrivljeni Aleksandar Marinković krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika. Za predmetna krivična dela okrivljeni Dragoljub Simonović osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 25.01.2019. godine do 07.03.2019. godine, okrivljeni Vladimir Mihailović na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 24.01.2019. godine do 20.02.2019. godine, okrivljeni AA na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine i 6 meseci, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 21.12.2018. godine do 24.01.2019. godine i okrivljeni Aleksandar Marinković na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i 6 meseci. Istom presudom, okrivljeni su obavezani da snose troškove krivičnog postupka o čijoj visini će sud odlučiti naknadno posebnim rešenjem, dok su oštećeni radi ostvarivanja imovinskopravnog zahteva upućeni na parnični postupak.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1-1178/23 od 09.04.2024. godine, delimično je usvojena žalba branilaca okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokata Ivice Vuković i advokata Viktora Gostiljca, branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Zore Dobričanin Nikodinović i branioca okrivljenog Aleksandra Marinkovića, advokata Nikole Mihajlovića u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela, te usvajanjem navedenih žalbi, kao i žalbe branioca okrivljenog AA, advokata Gorana Pejića u delu odluke o krivičnoj sankciji, a povodom žalbe okrivljenog Dragoljuba Simonovića, po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 451. stav 2. ZKP, preinačena je presuda Drugog osnovnog suda u Beogradu 18K. br. 1541/21 od 20.03.2023. godine, tako što je Apelacioni sud u Beogradu krivično-pravne radnje okrivljenih pravno kvalifikovao i to: okrivljenog Dragoljuba Simonovića i okrivljenog Vladimira Mihailovića kao krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, a okrivljenog Aleksandra Marinkovića kao krivično delo izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika i osudio ih, i to okrivljenog Dragoljuba Simonovića na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine, u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 25.01.2019. godine do 07.03.2019. godine i na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara, okrivljenog Vladimira Mihailovića na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 24.01.2019. godine do 20.02.2019. godine i na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara, okrivljenog AA za krivično delo izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika podtrekavanjem u vezi člana 34.

Krivičnog zakonika za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 meseci u koju se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 21.12.2018. godine do 24.01.2019. godine i okrivljenog Aleksandra Marinkovića na kaznu zatvora u trajanju od 4 godine i na novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara, koje novčane kazne su okrivljeni dužni da plate u roku od 3 meseca od dana pravnosnažnosti presude, a ako novčanu kaznu u datom roku ne plate, ista će biti zamenjena kaznom zatvora tako što će se za svakih započetih 1.000,00 dinara novčane kazne odrediti jedan dan kazne zatvora, dok su žalbe okrivljenog Dragoljuba Simonovića, njegovih branilaca, branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, branioca okrivljenog AA i branioca okrivljenog Aleksandra Marinkovića u preostalom delu, kao i žalba javnog tužioca Drugog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu, odbijene kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu je potvrđena.

Protiv navedenih pravnosnažnih presuda zahteve za zaštitu zakonitosti blagovremeno su podneli:

- branilac okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokat Aleksandra Zlatić zbog povrede zakona iz člana 438. stav 1. tačka 9) i člana 439. tačka 1) i 2) Zakonika o krivičnom postupku sa predlogom da Vrhovni sud usvoji kao osnovan podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, drugostepenu presudu preinači i okrivljenog oslobodi od optužbe za krivično delo za koje je osuđen;

- branilac okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokat Ivica Vuković, zbog povrede zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji kao osnovan podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, pobijane presude ukine i spise predmeta vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odlučivanje ili ukine samo drugostepenu odluku i predmet vrati na ponovno odlučivanje drugostepenom sudu, kao i da se izvršenje pravnosnažne presude, u smislu odredbe člana 488. stav 3. Zakonika o krivičnom postupku, odloži;

- branilac okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokat Viktor Gostiljac, zbog povrede zakona iz člana 485. stav 1. tačka 1) ZKP, sa predlogom da Vrhovni sud usvoji kao osnovan podneti zahtev za zaštitu zakonitosti, pobijane presude preinači i okrivljenog oslobodi od optužbe ili da pobijane presude ukine i spise predmeta vrati na ponovno suđenje prvostepenom ili drugostepenom sudu, kao i da se izvršenje pravnosnažne presude odloži odnosno prekine.

Vrhovni sud je dostavio primerke zahteva za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenih Vrhovnom javnom tužiocu, shodno odredbi člana 488. stav 1. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), pa je na sednici veća koju je održao u smislu člana 490. ZKP, bez obaveštenja Vrhovnog javnog tužioca i branilaca okrivljenih, smatrajući da njihovo prisustvo nije od značaja za donošenje odluke (član 488. stav 2. ZKP), razmotrio spise predmeta sa pravnosnažnim presudama protiv kojih su zahtevi za zaštitu zakonitosti podneti, te nakon ocene navoda iznetih u zahtevima našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Aleksandre Zlatić je neosnovan u odnosu na povrede zakona iz člana 439. tačka 1) i 2) i člana 438. stav 1. tačka 7) i tačka 10) u vezi člana 453. ZKP, a u preostalom delu zahtev je nedozvoljen, dok su zahtevi za zaštitu zakonitosti branilaca okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokata Ivice Vuković i advokata Viktora Gostiljca, neosnovani u odnosu na povrede zakona iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP i člana 439. tačka 1) ZKP, a u preostalom delu zahtevi su nedozvoljeni.

Branioci okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokat Ivica Vuković i advokat Viktor Gostiljac u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti navode da je pobijanim presudama učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 2. tačka 1) ZKP u vezi člana 9. ZKP, odnosno da se pobijane presude zasnivaju na nezakonitom dokazu. Kao nezakonit dokaz branioci označavaju iskaz koji je dao okrivljeni Vladimir Mihailović u policiji dana 24.01.2019. godine, kao i pred OJT dana 19.02.2019. godine, pri čemu se nezakonitost ovog iskaza ogleda u činjenici da je okrivljeni Vladimir Mihailović od strane policije i zamenika javnog tužioca održavan u zabludi da će zaključiti sporazum o priznanju krivičnog dela sve do 18.03.2019. godine, kada je javni tužilac podneo optužni akt u kome je tražio da okrivljeni bude osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 5 godina.

Ovakvi navodi su od strane Vrhovnog suda ocenjeni kao neosnovani, a isti su bili predmet ocene drugostepenog suda povodom podnetih žalbi na prvostepenu presudu, o čemu je drugostepeni sud dao dovoljne i jasne razloge na strani 5 pasus 4, strani 6 pasus 1,2 i 3 obrazloženja presude, na koje i ovaj sud upućuje u smislu člana 491. stav 2. ZKP.

U podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Aleksandre Zlatić ukazuje se da je pobijanim presudama učinjena povreda zakona iz člana 438. stav 1. tačka 10) u vezi člana 453. ZKP, sa obrazloženjem da je kazna koja je izrečena okrivljenom Vladimiru Mihailoviću drugostepenom presudom, suštinski strožija od prethodno izrečene, iako je drugostepeni sud na strani okrivljenog pronašao više olakšavajućih okolnosti od prvostepenog suda.

Ovakve navode branioca okrivljenog Vrhovni sud ocenio je kao neosnovane.

Odredbom člana 453. ZKP propisano je da ako je izjavljena žalba samo u korist okrivljenog, presuda se ne sme izmeniti na njegovu štetu u pogledu pravne kvalifikacije krivičnog dela i krivične sankcije.

Iz spisa predmeta proizlazi da je okrivljenom Vladimiru Mihailoviću optužnim aktom Drugog OJT u Beogradu Kt broj 5425/18 od 18.03.2019. godine, izmenjenim 26.06.2022. godine, stavljeno na teret izvršenje krivičnog dela teško

delo protiv opšte sigurnosti iz člana 288. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, za koje je oglašen krivim presudom Drugog osnovnog suda u Beogradu K. br. 1541/21 od 20.03.2023. godine i izrečena mu je kazna zatvora u trajanju od 4 godine, a potom je ista presudom Apelacionog suda u Beogradu Kž1-1178/23 od 09.04.2024. godine preinačena i okrivljeni Vladimir Mihailovića je oglašen krivim za krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika za koje je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 3 godine.

Iz napred navedenog očigledno proizlazi da nije došlo do preinačenja presude na gore. Osim toga, povreda člana 453. ZKP može biti učinjena jedino u situaciji kada je žalba izjavljena samo u korist okrivljenog, dok je u konkretnom slučaju javni tužilac izjavio žalbu u delu odluke o krivičnoj sankciji na štetu okrivljenog Vladimira Mihailovića.

U podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokata Aleksandre Zlatić, ukazuje se da je pobijanim presudama učinjena i povreda zakona iz člana 438. stav 1. tačka 7) ZKP i navodi da javni tužilac nije bio ovlašćeni tužilac, budući da delo opisano u izreci prvostepene presude predstavlja krivično delo oštećenje i uništenje tuđe stvari iz člana 212. stav 4. Krivičnog zakonika, za koje se gonjenje preduzima po privatnoj tužbi.

Iznete navode zahteva za zaštitu zakonitosti Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Iz spisa predmeta proizlazi da je javni tužilac Drugog osnovnog javnog tužilaštva u Beogradu dana 18.03.2019. godine, podneo optužni predlog Kt broj 5425/18, izmenjen 28.06.2022. godine, zbog postojanja opravdane sumnje da je okrivljeni Dragoljub Simonović kao saučesnik izvršio krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti podstrekavanjem iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, okrivljeni Vladimir Mihailović kao saučesnik izvršio krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti podstrekavanjem iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, okrivljeni AA kao saučesnik izvršio krivično delo izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika i okrivljeni Aleksandar Marinković da je izvršio krivično delo teško delo protiv opšte sigurnosti iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika. Pravnosnažnom presudom okrivljeni Dragoljub Simonović, okrivljeni Vladimir Mihailović i okrivljeni AA oglašeni su krivim zbog krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, a okrivljeni Aleksandar Marinković zbog krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti iz člana 278. stav 1. Krivičnog zakonika i osuđeni su na kazne zatvora u trajanju od 4 godine i novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara - okrivljeni Dragoljub Simonović i okrivljeni Aleksandar Marinković, a u trajanju od 3 godine i novčanu kaznu u iznosu od 100.000,00 dinara - okrivljeni Vladimir Mihailović, dok je okrivljeni AA osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 godine i 6 meseci, i u izrečene kazne zatvora uračunava im se vreme provedeno u protvoru.

Dakle, krivični postupak protiv okrivljenog Dragoljuba Simonovića i ostalih, vođen je po optužnom predlogu javnog tužioca, podnetom zbog krivičnog dela teško delo protiv opšte sigurnosti podstrekavanjem iz člana 288. stav 1. u vezi člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika i dr., za koje se gonjenje preduzima po službenoj dužnosti. Sledstveno iznetom, za krivično gonjenje, u konkretnom slučaju, ovlašćeni tužilac bio je javni tužilac, te su suprotni navodi branioca u kojima zaključak o nenadležnosti javnog tužioca donosi na osnovu sopstvene ocene da je u konkretnom slučaju reč o krivičnom delu iz člana 212. stav 4. Krivičnog zakonika, ocenjeni kao neosnovani.

Branioci okrivljenog Dragoljuba Simonovića u podnetim zahtevima za zaštitu zakonitosti, ukazuju da radnja podstrekavanja na izvršenje krivičnog dela nije opisana u izreci prvostepene presude, kojim navodima suštinski ukazuju na povredu zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP.

Iznete navode Vrhovni sud ocenjuje kao neosnovane.

Iz izreke osuđujuće presude proizlazi da je okrivljeni Dragoljub Simonović oglašen krivim da je, u vreme i na mestu bliže određenom u izreci presude, „u stanju uračunljivosti, svestan svog dela i da je isto zabranjeno, čije je izvršenje hteo, sa umišljajem podstrekao okrivljenog Vladimira Mihailovića, da kao saučesnik izvrši krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem, tako što je...poveo razgovor sa okrivljenim Vladimirom Mihailovićem...od njega zatražio pomoć i uslugu da pronađe neko lice od poverenja kako bi u vidu opomene zapalio automobil oštećenog.., naveo okrivljenom Vladimiru Mihailoviću gde se nalazi kuća oštećenog, objašnjavajući mu da je potrebno da se zapali automobil marke „Mercedes“ A klase, sive boje, koji je parkiran u garaži...rekavši mu da će za tu uslugu dati novac...čime je stvorio odluku kod okrivljenog Vladimira Mihailovića da pristane da mu pruži pomoć i da u svojstvu posrednog podstrekača izvrši označeno krivično delo“.

Odredbom člana 34. stav 1. KZ propisano je da ko drugog sa umišljajem podstrekne da izvrši krivično delo, kazniće se kaznom propisanom za to krivično delo.

Po oceni Vrhovnog suda, radnje podstrekavanja opisane u izreci prvostepene presude, a napred navedene, za koje je okrivljeni Dragoljub Simonović oglašen krivim, bile su očigledno podobne za stvaranje odluke kod okrivljenog Vladimira Mihailovića da „kao saučesnik izvrši krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem“, čime je stvario odluku kod okrivljenog Vladimira Mihailovića da pristane da mu pruži pomoć i da u svojstvu posrednog podstrekača izvrši krivično delo, a pored toga u izreci presude opisan je umišljaj

okrivljenog, kako u odnosu na radnju tako i u odnosu na posledicu krivičnog dela, odnosno svest da se predmetni automobil nalazi u garaži oštećenog, koja se nalazi u sastavu kuće oštećenog.

Iz navedenih razloga, neosnovano se podnetim zahtevom branilaca okrivljenog ukazuje na povredu zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, s obzirom da se u radnjama okrivljenog stiču svi objektivni i subjektivni elementi krivičnog dela u podstrekavanju za koje je okrivljeni optužen i pravnosnažnim presudama oglašen krivim.

Branilac okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokat Aleksandra Zlatić u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je pobijanim presudama učinjena povreda zakona iz člana 439. tačka 1) ZKP, obzirom da izreka osuđujuće presude u odnosu na okrivljenog Vladimira Mihailovića ne sadrži opis opšteopasne radnje izvršenja krivičnog dela, niti je opisana posledica opšteopasne radnje koja je bila obuhvaćena njegovim umišljajem.

Ovakvi navodi od strane Vrhovnog suda ocenjeni su kao neosnovani.

Iz izreke prvostepene presude proizlazi da je okrivljeni Vladimir Mihailović oglašen krivim da je izvršio krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, koje je izvršio tako što se na mestu i u vreme označeno u izreci našao sa okrivljenim AA, „pa ga je u stanju uračunljivosti, svestan svog dela i da je isto zabranjeno, čije je izvršenje hteo, sa umišljajem podstrekao da kao saučesnik izvrši krivično delo izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem tako što ...mu je predočio da za njega ima posao i da mu je potrebna njegova usluga, da mu pronađe čoveka od poverenja, objašnjavajući mu da je potrebno da se opomene oštećeni, tako što bi neko lice koje okrivljeni AA pronađe, zapalilo automobil u kući koja se nalazi 200 metara od njegove kuće, čime je kao posredni podstrekač..stvorio odluku kod okrivljenog AA da izvrši pomenuto krivično delo ...“.

Iz navedene izreke presude očigledno je da su u istoj navedeni, kako radnja koju je okrivljeni Vladimir Mihailović preduzeo u stanju uračunljivosti, svestan svoga dela i da je isto zabranjeno, čije izvršenje je hteo, da je sa umišljajem podstrekao okrivljenog AA da stvori odluku o izvršenju krivičnog dela, tako i posledica koja je konačno nastupila, pri čemu je izreka pravnosnažne osuđujuće presude jedinstvena, pa i činjenični opis posledice izvršenog krivičnog dela, koja je rezultat svih prethodno preduzetih radnji, te su suprotni navodi branioca ocenjeni kao neosnovani.

Imajući u vidu odluku ovog suda, a krećući se u okviru pravca i obima pobijanja iznetih u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti, odluka Vrhovnog kasacionog suda Kzz 982/19 na koju ukazuje branilac u zahtevu, nije od uticaja na drugačiju odluku suda, jer se ne odnosi na istu situaciju.

Samim tim što izreka prvostepene presude sadrži kako objektivna, tako i subjektivna obeležja krivičnog dela izazivanje opšte opasnosti podstrekavanjem iz člana 278. stav 1. u vezi člana 34. Krivičnog zakonika, a kako je to napred navedeno, pravilna je pravna kvalifikacija krivičnog dela, te je neosnovano ukazivanje branioca okrivljenog Vladimira Mihailovića da je učinjena povreda zakona iz člana 439. tačka 2) ZKP.

U preostalom delu zahteva branilac okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokat Ivica Vuković numeriše i obrazlaže povredu zakona iz člana 438. stav 1. tačka 5) ZKP navodima da je optužba zastupana od strane neovlašćenog lica, kao i da je povređena odredba člana 460. ZKP, jer drugostepena presuda ne sadrži analizu odbrane okrivljenog, a razlozi dati u presudi su potpuno nejasni, čime se ukazuje na povredu člana 438. stav 2. tačka 2) ZKP.

Takođe, zahtevom branioca okrivljenog Dragoljuba Simonovića, advokata Viktora Gostiljca, činjenično se osporava postojanje umišljaja na strani okrivljenog Dragoljuba Simonovića i vrši ocena iskaza osuđene BB i okrivljenog AA, kojim navodima branilac suštinski ukazuje na povredu zakona iz člana 440. ZKP.

Branioci okrivljenog Dragoljuba Simonovića, u podnetim zahtevima za zaštitu zakonitosti ukazuju na povredu zakona iz člana 439. tačka 2) ZKP, koja predstavlja zakonom propisan razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka, ali prilikom obrazlaganja ovako numerisane povrede navode da je umišljaj okrivljenog obuhvatao svest o uništenju ili oštećenju tuđe stvari – automobila, a ne izazivanje opasnosti po imovinu većeg obima ili života i tela ljudi, pa je samim tim okrivljeni oglašen krivim za krivično delo koje izlazi van granica njegovog umišljaja, suprotno članu 36. stav 1. Krivičnog zakonika, kojim navodima branioci suštinski osporavaju zaključak suda u pogledu postojanja umišljaja okrivljenog i polemišu sa zaključkom suda u pogledu činjenice da je postupao sa umišljajem u odnosu na nastupelu posledicu (član 440. ZKP).

Branilac okrivljenog Vladimira Mihailovića, advokat Aleksandra Zlatić u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je pobijanim presudama učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 438. stav 1. tačka 9) ZKP, koja povreda predstavlja zakonom propisan razlog za podnošenje ovog vanrednog pravnog leka. Međutim, u podnetom zahtevu za zaštitu zakonitosti branilac ne navodi da postoji nesaglasnost između izreke optužnog akta i izreke presude, već navodi da su nižestepeni sudovi kroz obrazloženje odluka otklanjali nedostatke optužnog akta i izreke presude, čime suštinski ukazuje na povredu člana 438. stav 2. tačka 2) ZKP.

Kako članom 485. stav 4. ZKP koji propisuje razloge zbog kojih okrivljeni odnosno njegov branilac shodno pravima koja ima u postupku u smislu člana 71. tačka 5) ZKP mogu podneti zahtev za zaštitu zakonitosti protiv

pravnosnažne odluke i postupka koji je prethodio njenom donošenju, nije predviđena mogućnost podnošenja ovog vanrednog pravnog leka zbog povrede zakona iz člana 438. stav 1. tačka 5), 438. stav 2 tačka 2) ZKP, člana 440. ZKP i člana 460. ZKP, to je Vrhovni sud zahteve za zaštitu zakonitosti u ovim delovima ocenio kao nedozvoljene.

Iz napred navedenih razloga, Vrhovni sud je na osnovu odredbe člana 491. ZKP i člana 487. stav 1. tačka 2) ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar – savetnik

Predsednik veća – sudija

Marija Ribarić, s.r.

Tatjana Vuković, s.r.

Za tačnost otpravka

Zamenik upravitelja pisarnice

Milanka Ranković